

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.274/2016/4.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János

a tanács elnöke

Dr. Magyarfalvi Katalin

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin

bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: dr. Vass Irén ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: dr. Nagy Erika Katalin jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2.M.219/2014/27.

Rendelkező rész

A Kúria a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.219/2014/27. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint + áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az alperes a 2014. március 5-én kelt határozatával elutasította a felperes öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmét.

[2] A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Megállapította, hogy a fellebbezésben megjelölt szakközépiskolai tanulmányok folytatásának időszakában a felperesre a nyugdíjbiztosítási nyilvántartásban bejelentés 1975. szeptember 21-re, 1975. október 26-ra, valamint az 1976. szeptember 26. és október 23. közötti időre található, a további idők, tekintve, hogy a jogviszony nem minősül szakmunkástanulói jogviszonynak, illetve mert az előírt szakmai gyakorlati képzés keretében történt munkavégzés biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony esetében ismerhető el, a nők kedvezményes öregségi nyugdíjához szükséges időbe nem számíthatók be.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes módosított keresetében az egészségügyi szakközépiskolai tanulóként kötelező nyári gyakorlaton töltött időknél a nők kedvezményes öregségi nyugdíjra való jogosultsága szempontjából történő figyelembevételét, jogosultsági időkénti elismerését kérte.

[4] Az alperes a kereset elutasítását a határozatok ténybeli és jogi indokai fenntartásával, a felperes társadalombiztosítási bejelentése, a biztosított jogviszony fennállásának hiányára hivatkozva kérte.

Az elsőfokú ítélet

[5] A munkaügyi bíróság a társadalombiztosítási határozatokat megváltoztatta, megállapította, hogy a felperes által megjelölt, az 1974. június 2-től június 16-ig, az 1975. május 30-tól június 20-ig és az 1976. május 25-től június 29-ig terjedő kötelező nyári szakmai gyakorlatok ideje a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) végrehajtásáról szóló 168/1997. (X.6.) Korm. rendelet (Kr.) 12. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogosultsági időnek minősül.

[6] A bíróság megállapította, hogy a vitatott időszakban a szakközépiskolai tanulóknak – egységes központi előírások szerint, az oktatás kötelező részeként - az első évfolyam után két hét, 10 munkanap, a második után három hét, tizenöt munkanap, a harmadik után négy hét, húsz munkanap időtartamban összefüggő szakmai gyakorlatot kellett teljesíteniük. Az ítéleti érvelés szerint a felperes igényét a Tny. 18. § (2a)-(2b) bekezdésében és a Kr. 12. § (1) bekezdés a)-b) pontjában foglalt jogosultság iránt terjesztette elő, az utóbbi rendelkezés alapján – további jogszabályi feltétel hiányában – az okiratok (szakközépiskolai bizonyítvány, az iskola gyakorlati idő igazolása) által igazolt kötelező nyári gyakorlat teljesítésének időszaka jogosultsági időnek minősül.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[7] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalát kérte a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (T.) 54. § (1) bekezdése és 10. § (1) bekezdés e) pontja megsértését állítva.

[8] Az alperes a jogerős ítélet jogszabálysértő voltának alátámasztásaként – a tényállás és a Tny. 37. § (4) bekezdése, a T. 10. § (1) bekezdése, 54. § (1) bekezdése, a T. végrehajtásáról szóló 17/1975. (VI.14.) MT rendelet (MTr.) 326. §-a, valamint a T. és az MTr. végrehajtásáról szóló 3/1975. (VI.14.) SZOT szabályzat 234. § (1) bekezdése rendelkezésének ismertetése után – arra hivatkozott, hogy a biztosított jogviszony első feltétele a szakmunkástanulói jogviszony fennállása. A felperes nem szakmunkás-, hanem szakközépiskolai tanulóként folytatta tanulmányait és nem rendelkezett tanulószersződés alapján fennálló szakképző iskolai jogviszonnal sem, így nem állt biztosítással járó jogviszonyban, ami a kért idők szolgálati időbe való beszámítását kizárja.

[9] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a Kr. 12. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Tny. 18. § (2a)-(2c) bekezdése szerinti, kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnal szerzett jogosultsági időnek az 1997. december 31-ét követően a Tbj. 5. § (1) bekezdés a), b) és e)-i) pontjában, valamint (2) és (3) bekezdésében meghatározott jogviszonyban – ideértve az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatást, az egyszerűsített foglalkoztatást, a szakmunkástanuló és a szakközépiskolai tanuló kötelező nyári gyakorlatát – szerzett szolgálati idő minősül. Mivel felperes 1973. szeptember 1. és 1977. május 12. közötti szakközépiskolai tanulmányi ideje nem minősül szolgálati időnek, ezért sem jogosultsági, sem kereső tevékenységgel járó biztosítási időként nem vehető figyelembe. A jogerős ítélet mindezek alapján azért jogszabálysértő, mert a bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a vitatott időszak nem minősül szolgálati időnek, a felperes nem minősült biztosítottnak.

[10] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperes költségeiben való marasztalását kérte. A felperes – megismételve a perben előadott érvelését – kiemelte, hogy a Kr. 12. § b) pont 1. pontján alapuló igénye megalapozottságát illetően az ONYF tájékoztatója az ítéleti érveléssel egyező jogértelmezést tartalmaz. Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelem a perben módosított keresetét pontatlanul ismerteti, abban ugyanis nem szolgálati idő, hanem jogosultsági idő elismerését kérte, amelyről a munkaügyi bíróság a jogszabályoknak megfelelően, megalapozottan döntött.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[12] A Kúria a Kr. 12. § (1) bekezdés b) pontja helyes értelmezéséről – szakközépiskolai tanuló nyári gyakorlata jogosultsági időkénti elismerése tárgyában folyamatban volt perben – korábban már állást foglalt. Az Mfv.III.10.155/2016/7. határozatában a következőkre mutatott rá. A Kr. 12. §-a a Tny. 18. § (2b)-(2c) bekezdése szerinti, kereső tevékenységgel járó biztosítási jogviszonnal vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnal szerzett jogosultsági időket két pontban sorolja fel. Az a) pont szerint jogosultsági időnek „az 1997. december 31-ét követően a Tbj. 5. § (1) bekezdés a), b) és e)-i) pontjában, valamint (2) és (3) bekezdésében meghatározott jogviszonyban – ide értve az alkalmi munkavállalói könyvvel történő

foglalkoztatást, az egyszerűsített foglalkoztatást, a szakmunkástanuló és a szakközépiskolai tanuló kötelező nyári gyakorlatát, továbbá a Tbj. 1998. január 1-je és 1999. december 31-e között hatályos 7. § (2) bekezdése szerinti biztosítási időt is –”, a b) pont 1. alpontja szerint „az 1998. január 1-jét megelőzően az a) pont szerinti jogviszonyban szerzett szolgálati idő minősül”.

[13] A Kúria a fentiek alapján kifejtette: a Kr. 12. § (1) bekezdése nem csak kereső tevékenységgel járó biztosítási, hanem más, a Kr. által azonos neműnek (azzal egy tekintet alá esőnek) minősített jogviszonyokat is elismeri jogosultsági időként, az a) pontban pedig nem csak a Tbj. 5. § (1) bekezdés megjelölt rendelkezései szerinti, biztosítással járó jogviszonyokat rendeli jogosultsági időként figyelembe venni. Az a) pontban a jogalkotó a jogosultsági idő meghatározásakor a szakközépiskolai tanuló kötelező nyári gyakorlatát kifejezetten nevesítette, a b) pont 1. alpontjában pedig – nem alkalmazva különbséget az 1997. december 31-ét követően és az azt megelőzően szakközépiskolai tanulóként kötelező nyári gyakorlaton részt vevő, azok keretében munkavégzést teljesítő nők között – az 1998. január 1-jét megelőzően e jogviszonyban töltött időt is a jogosultsági időként elismerhető jogviszonyok között szabályozta.

[14] A munkaügyi bíróság a fenti határozatban foglalt jogértelmezéssel egyezően jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által elismerni kért idők beszámítása, függetlenül az alperes által felhívott, a biztosítási és a szolgálati idők számítására irányadó szabályoktól, nem mellőzhető. A Kúria itt utal a korábbi határozatában tett azon megállapítására is, miszerint a perbeli jogintézményt bevezető, az egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2010. évi CLXX. törvény javaslatának indokolása a törvényhozó által megjelölt célok között nem csak a kereső tevékenység, hanem a munkában töltött idők elismerését is tartalmazza, a perben pedig nem volt vitatott, hogy a felperes a kötelező nyári szakmai gyakorlat alatt ténylegesen munkavégzést teljesített.

[15] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet – a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával – hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[16] A Kr. 12. § (1) bekezdése nem csak kereső tevékenységgel járó biztosítási, hanem más, a Kr. által azonos neműnek (azzal egy tekintet alá esőnek) minősített jogviszonyokat is elismer jogosultsági időként.

Záró rész

[17] Az alperes a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült, a jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel arányos költségek megtérítésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

[18] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

[19] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. október 17.

Dr. Zsathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr.
Farkas Katalin s.k. bíró